

139 години „Арсенал“ АД – 93 години „Арсенал“ в Казанлък

ФИРМЕН ПРАЗНИК – ДЕН НА ОТВОРЕНИТЕ ВРАТИ

ПОКАНА

Скъпи арсеналци и ветерани на „Арсенал“!
Уважаеми съграждани!

Ръководството на „Арсенал“ АД с огромно удоволствие ви кани на традиционния празник на фирмата – Ден на отворените врати!

В празничната програма:

09:00 Спортни турнири – футбол, волейбол, спортна стрелба, народна топка, дърпане на въже
Мажоретен състав на СУ „Екзарх Антим I“
Награждаване на победителите

12:00 Официална част и празничен концерт с участието на:
Ивана
Дует Милица Божинова и Асен Масларски
КСТ „Киара-Н“
ДГ „Буратино“
Фолклорни танцови формации „Арсенал“
Празнични хора с песните на Ивана

Търговско обслужване - на доставни цени.
Фирменият музей ще е отворен през целия ден.

Заповядайте!

Всеки е добре дошъл на големия арсеналски празник!

Приемник на в. „Заводска трибуна“
Издание на „Арсенал“ АД

на стр. **7**
Среци

Теодосий:
Светът е пълен с музика

8 септември 2017 г. • година VII • брой 166

трибуна

arsenal®

Адрес на редакцията: гр. Казанлък, бул. „Розова долина“ 100, офис 8 (срещу Митницата)

Акценти

АНСАМБЪЛ „АРСЕНАЛ“ НА ТУРНЕ В ЯПОНИЯ. ПАК

За 19-ти пореден път ансамбъл „Арсенал“ ще радва любителите на българския фолклор в Страната

като в първите 3 години те гастролират във Фукуяма през май.

В следващите години, до

маса - „Саникс“.

В рамките на турнето, което ще продължи до 29-ти септември, заедно с 26-мата танцьори и инструменталисти на ансамбъл „Арсенал“, пътуват главният художествен ръководител на ансамбъла и директор на ДК „Арсенал“ Христо Стоянов, както и готвач от Павел баня. Сред атракциите на Световния български фестивал, освен народните танци от различните фолклорни области на България, акцент в програмата са и българските ястия, приготвени от майстор-гот-

на изгряващото слънце.

На 12-ти септември ансамбълът пътува за Япония, за участие в поредния Световен български фестивал, който ще се проведе в Мунаката. Арсеналските танцьори са почетни гости на фестивала, където имат милиони приятели. Японските ежегодни гастроли на арсеналския ансамбъл са от 1998 г.

2006-та, те гостуват на празниците на розата във Фукуяма през май, а през септември в най-голямата спортна зала в Азия - „Глобул Арена“ в Мунаката. През годините танцовите турнета в Япония на арсеналския ансамбъл са поети и финансирани щедро от фирмата на покойния вече японски милиардер Муне-

вач. 30-минутни са фолклорните програми, които арсеналските танцьори ще представят в рамките на 8-те фестивални вечери. Те ще имат и по два големи 90-минутни концерта в градовете Фукуяма, Мунаката и на остров Гото. Отделно от това, ще танцуват и учат на български ритми ученици, деца от детски градини, както и възрастни хора в старчески домове.

Продължава на стр. 4

РЕКОРДЕН ИЗНОС ЗА БЪЛГАРСКИЯ ВПК

Българският ВПК с износ за над 1 млрд. евро за 2016 година.

Това е с над 370 млн. евро повече от 2015 г., по данни на новия годишен доклад на Междуправителствена комисия за експортен контрол и неразпространение на оръжията за масово унищожение, цитирани от вестник „Труд“ през седмицата.

Българската военна промишленост е в небивал възход, наши фирми са изнесли оръжие и снаряжение за 1 015 310 105 евро през 2016 година. Най-голямата част от износа е за Ирак, Саудитска Арабия, САЩ, Афганистан и Индия.

Това затвърждава тенденцията от 2015 г., когато на първите места бяха Ирак, Саудитска Арабия, Индия и Афганистан. Комисията, която е към министъра на икономиката, издава разрешенията за износ на оръжия.

Продължава на стр. 4

НОВА ПРИДОБИВКА В КАЗАНЛЪК

Единственият по рода си в страната Национален център по прирано-математически науки ще бъде открит в Казанлък.

Той се помещава в новоизграден корпус към казанлъшката Природо-математическа гимназия и ще бъде открито официално на 12-ти септември, вторник. За събитието в града пристига министърът на образованието и науката Красимир Вълчев. Новината бе съобщена от Красимир Дамянов, директор на казанлъшката Математическа гимназия и член на групата Експерти за Казанлък.

Продължава на стр. 3

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев.

Редакция: Деляна Бобева - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Първолея Петкова, Мария Пискова, Миран Маденджиян, Юлия Младенова, Венко Юнаков.

Със съдействието на КНСБ и КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“ АД.

ГЕНЕРАЛ ИВАН ВЪЛКОВ - НЕПОЗНАТИ ФАКТИ

Някак между другото, забързани в ежедневието, от съзнанието си изпускаме важни дати. От миналото. Дати, превърнати впоследствие в събития, които са безразлични един или друг живот. На хора, с дъря в историята. А тя, последната – е безмислено жестока, особено когато падне в плен на политическата конюнктурата.

Нещо, което и в наши дни е неизбежно.

Всяко време иска Историята и фактите ѝ да му служат. И всяка власт иска това. Разбираемо.

Няма нищо по-силно от пропагандата. А тя не се вълнува толкова от фактите, а от ехото на тяхната интерпретация. И ефекта ѝ.

То поразява повече. И винаги безотказно.

В странните откъм исторически прочит поредица септемврийски дни и поводи избираме додн, на пръв поглед минало, дори леко безлично. Макар че винаги е лично, цюм става дума за човеки живот.

Превърнато впоследствие в сериозна идеологическа дъвка.

В пропаганда. В безмислената машина за интерпретация на фактите.

На 2-ри септември тази година се навършиха 63 г. от произнасянето на смъртната присъда на генерал Иван Вълков – казанлъчанин, безпородно противоречива и ярка личност, със своя дъря в националната ни военна история. И в местната. Именно той е виновникът Държавната военна фабрика да се премести през 20-те години на миналия век от София в Казанлък. Това става със

специален Указ, докато той е министър на войната.

Животът на генерала, който в продължение на девет години е министър на войната, нееднократно е ставал причина за различни противоборства.

В името на историческата и обективна истина и защото всеки човек заслужава обективна оценка, още повече, ако е бил част от елита на страната, с помощта на историка от Казанлък Чавдар Ангелов, автор на дисертация за генерал Иван Вълков, плод на над 250 проучени различни документа,

припомняме малко известни и неизвестни факти от живота на един бесспорно голям българин, познал приживе силата на кръста между „Осанна“ и „Разни го“.

Ангелов е амбициран да издаде своята работа на книга, за да стигне до хората събраната информация за генерала и на тази база да се направи стойността и комплексна, честна оценка за личността на един достоен, по думите му, български офицер, каквото е бил генерал Иван Вълков.

ПОЗНАТИЯТ И НЕПОЗНАТ

За отлежавания във време спор дали да вдигнат или не Казанлък и „Арсенал“ паметник на генерала...

Според историка Ангелов, в един по-подходящ момент, да. Но сега е рано за това. Определено обаче генералът заслужава обективност. Той е човек със своите приноси не само към Казанлък, а и към държавата. И не би следвало отношението към него да е само като към лидер на Военния съюз или като към министър на отбраната.

Отношението към него не трябва да се базира и на изключително селективната информация от съдебния процес срещу него, на който той става жертва през 1954 г. По време на този съдебен процес Политбюро на ЦК на БКП, който лично дирижира целия процес на следствието и го контролира, има много неща, които остават в секретните партийни архиви и в архивите на Държавна сигурност, до които човек вече може да има достъп.

Аз имах възможност да работя с тези материали по време на дисертацията си. Като четя човек, разбира колко гнусна може да бъде тази история. Политбюро решава кой да бъде даден на съд и кой не. Политбюро са наясно и са били в състояние да установят кои са били извършителите на репресиите в страната срещу левицата по онова време. По стечение на обстоятелствата, част от тези хора отварят вратите на Военното министерство на Девети септември 1944 г. и от царски офицери, с чин капитан-майор, са станали червени генерали. Само някои от имената: Тодор Тошев, Стоян Трендафилов, Марко Атанасов, Крум Лекарски.

Малко известен факт от биографията на генерал Вълков е, че има огромни заслуги за развитието на геодезията като наука в България.

След Ньойския мирен договор ген. Вълков е началник на Държавния географски институт, който по него време е подчинен на Военното министерство. /Бел. ред. - Сега това е Националната топографска служба в град Троян./

Генералът се запознава с договора от Ньой и забелязва, че никъде в него не е посочено какво страната ни ще може да прави в областта на кадастъра и геодезията и какво ще бъде развитието в тази посока на страната. Той предлага на правителството /тогава на БЗНС/ да поеме изцяло

и гражданската геодезия, не само военната. Българското правителство приема това и така на практика ген. Иван Вълков е човекът, който разработва една дългосрочна програма за геодезическото заснемане на територията на цялата страна. И тази програма продължава да се изпълнява и до днес. Тя е толкова мащабна, че още не е завършена.

Това има отношение към прокарването на пътища, ж. п. линии, напоителни канали, цялата инфраструктура на страната. Това заснемане става под личното ръководство на полковник /тогава/ Иван Вълков. Той се противопоставя на идеята кадастърът да бъде даден и направен от една немска фирма срещу сумата от 3 млн. лева през 1919 - 1920 г. и настоява кадастърът да бъде изработван от Държавния географски институт. Генералът, като военен човек, съобразява, че това е въпрос на държавен суверенитет и не е редно чужда страна да има достъп до тази информация.

Благодарение на него кадастралното заснемане започва да се извършва от българи.

Пак благодарение на него част от юнкерите, съкратени от Военното морско училище, той взема при себе си в Географския институт и те започват да се обучават. Стават инженери-землемери и първите 7 най-добри са изпратени да учат в Италия, Германия като геодезисти, със задължението, като се върнат, да работят определени години в Държавната географска служба. На практика така той полага основите на българската геодезическа школа.

Генералът и Казанлък
Не може да се отрече, че именно пребазирането на военната фабрика от София в Казанлък, което става със специален закон и не без сантимента на генерал Вълков, води до цялостна промяна на целия облик и поминък в района. Променя се инфраструктурата, налага се промяна в образователната структура, нивото на зоможност на населението, на поминъка. Казанлък дължи просперитета си и пос-

ледващата си слава на промишлен град именно на това - от едно земеделско градче, свързано с розопроизводството, той се превръща в промишлен град.

Генералът и „Арсенал“

Първата и единствена до момента публикувана книга за генерал Иван Вълков е от 1997 г. Тя е дело на покойния дългогодишен учител и директор на Художественото училище Атанас Гърков. Издаването ѝ е финансирано от „Арсенал“.

Генералът

Ген. Вълков е много интересна личност. Олицетворение на интересите и бурни времена, в които е живял.

Роден е през 1875 г. в Казанлък. Като пеленаче преживява погрома, който турската войска прави над Казанлък. Заедно със семейството си търси спасение на север от Балкана. Заболява тежко, но

завършва Михайловската артилерийска академия. Българското командване оценява неговите заложби и му разрешава да запише курс по геодезия в Николаевската генерал-шабна академия.

До Балканската война той е единственият български офицер, завършил две военни академии. Съпругата му е рускиня, Лидия Зудилина. Ражда им се една дъщеря. През 1909 г. се връща в България и става преподавател във Военното училище. По време на Балканската война е началник-щаб на Източния сектор на обсадата на Одринската крепост, като заедно с ген. Георги Вазов са в основата на разработката на българската атака, която на 13 март 1913 г. завършва с успех и Одрин пада. Остава в Одрин и при избухването на Междусъюзническата война е назначен за началник-щаб на Българския гарнизон в Одрин. Съдено му е да стане свидетел на погрома, който турската армия извършва върху тракийските българи същата година. Това оставя дълбок отпечатък в съзнанието му.

Иван Вълков влиза в българската история и чрез киното. В единствения филм за Балканската война на Александър Жеков има епизод, озаглавен „Фердинанд посещава джамията „Султан Селим.“ Събитието е историческо за България и се случва четири дни след падането на Одрин. На 17.03.1913 г., заедно с генералите Михаил Савов, Никола Иванов и Георги Вазов, майор Иван Вълков получава високата чест да съпровожда българския цар Фердинанд и царица Елеонора при посещенията им в знаменитата джамия, символ на Одрин.

При избухването на Първата световна война е назначен за началник на Оперативно отделение на Втора армия.

После става началник-щаб на две български дивизии - Седма и Десета. Така се случва в живота му, че впоследствие с част от хората, с които се противопоставя, е воювал рамо до рамо.

Като добър български патриот, той смятал, че пътят на развитие на България е Конституционната монархия, а не

болшевишката република.

След Първата световна война, като много български офицери, става член на Военния съюз и, като най-старши действащ офицер на служба, е поканен да го оглави. Има дейно участие в Девевоюнския преврат. Там името му е свързано с убийството на Александър Стамболийски, на един срамен акт в българската политическа история.

Бил е 9 години министър на отбраната.

Освен за преместването на „Арсенал“ в Казанлък, има още една заслуга: по негово време е възстановена тайно довоенната организация на Българската армия, дивизионната организация на българската армия през 1927 г.

Има значителен принос за създаването на химическите войски в нашата армия, които се създават първо в „Арсенал“ през 20-те години, макар че по силата на Ньойския мирен договор такива държавата не бива да има.

Негов личен принос е създаването на социалното военно законодателство, което се приема и има за цел да облекчи положението на пострадалите от войните и техните семейства. Приема се и Закон за подпомагане на пострадалите от войните през 1925 г.

На практика животът на ген. Вълков е олицетворение на Третата българска държава. Съдбата му е показателна за това - какво се случва с буржоазния български военен политически елит след 1944 г.

Голяма част от този елит е ликвидирани още в началото на 1944 г. Осъден е на смърт чрез разстрел на 2-ри септември през 1954 г. от т. н. Народен съд.

Вследствие, по стечение на обстоятелствата, 20 дни след произнасянето на смъртната му присъда, Президиумът на Народното събрание заменя смъртната му присъда с 20 години лишаване от свобода. Тогава генералът е на 79 години. Предвид възрастта му, това било равносилно на смърт.

Изпратен е първо в Пазарджишкия затвор, а после е прехвърлен в Старозагорския. Умира там на 20 април 1962 г.

Следва продължение в брой 167

Подготви: Деляна Бобева
В материала са използвани факти от разговора с автора на докторската дисертация, посветена на живота и делото на генерал Иван Вълков, Чавдар Ангелов.

Продължение от стр. 1

НОВА ПРИДОБИВКА В КАЗАНЛЪК

Новият център ще предлага възможност за обучение и допълнителни занимания на ученици от Казанлък, областта и цялата страна, с интереси в природо-математическите науки.

Центърът ще разполага с изцяло оборудвани с най-модерна съвременна техника специализирана лаборатория и кабинет по физика, специализиран кабинет по биология и химия с хранилище към него, както и с два специализирани и напълно оборудвани кабинети по информатика.

Дарението за оборудваните кабинети по информатика е направено от представител на известна казанлъшка фамилия, пожелал анонимност. Мъжът, който е възпитаник на математическата гимназия, от години живее в чужбина и има изключително престижна работа. Пожеланият анонимност спомоществовател е дарил 25 хиляди евро лични средства за закупуване на оборудване за двата кабинета по информатика.

В оборудването на кабинети и цялостния ремонт

на гимназията със съществен принос са членовете на групата Експерти за Казанлък, подпомогнали цялостния ремонт на ПМГ „Никола Обрешков“ с изключително крупна сума, фирмите „М-С Хидравлик“, „Хидравлика

96“, „Кастамону България“ и Училищното настоятелство на Математическата гимназия.

За изграждането на Националния център по природни науки са осигурени над 1 млн. лева държавни средства, с помощта на Об-

щина Казанлък и лично със съдействието на кмета Галина Стоянова, както и с допълнителните над 350 хиляди лева - средства, вложени от Община Казанлък за укрепващи дейности по сградата.

От ръководството на Ма-

Коева.

Националният център разполага с отделен вход, асансьор и актова зала с капацитет за повече от 100 места. Иновативни учебни дъски, видеонаблюдение и газификация са останалите екстри към изграденото ново крило на казанлъшката Математическа гимназия.

Изграждането на Националния център по природо-математически науки бе спроведено от дълга одисея, след като на 22-ри юни 2015 г., по време на изкопни работи за градежа му, рухна част от крило на основната сграда на Математическата гимназия.

Рухването на част от сградата наложи преместването на учениците от училището седмица преди края на учебната година, а ученици и учители, бивши възпитаници на гимназията и училищното настоятелство предприеха поредица от мерки за наблюдаване на разрушенията.

В продължение на две години учениците от ПМГ „Никола Обрешков“ провеждаха учебните си занятия в стария кор-

пус на ПГ „Иван Хаджиенов“. Две години по-късно мечтата на поколения математици и физици, на казанлъчани, е на път да се сбъдне.

Освещаването на новия Национален център по природо-математически науки в Казанлък ще извърши Старозагорският митрополит Киприан, а от училището са подготвили специални благодарствени жестове към всички, подкрепили ги в трудните моменти и в изграждането на центъра.

Церемонията по официалното откриване на центъра е от 10 часа.

От ръководството канят всички бивши възпитаници на гимназията, граждани и приятели на Математическата гимназия да уважат тържеството по повод новата придобивка.

След двегодишно прекъсване новата учебна година за всички 680 възпитаници на ПМГ „Никола Обрешков“ ще започне в сградата на гимназията на ул. „Орешака“ №2. Сградата е основно ремонтирана.

„Трибуна Арсенал“

Общински пари

ОТЧЕТ 2016 – БЕЗ ВЪЗРАЖЕНИЯ ОТ ГРАЖДАНИТЕ

Община Казанлък отчете финансовите параметри на изпълнението на бюджета за миналата 2016-та година с публично обсъждане на 30-ти август в залата на ул. „Искра“ 4. Обсъждането се изиска по Закона за публичните финанси. В него участва и Дразомир Петков, председател на Комисията по икономика, бюджет и финанси в Общинския съвет, член на групата „Експерти за Казанлък“, водена от изпълнителния директор на „Арсенал“ Николай Ибушев.

Отчетът за изпълнение на бюджета на Община Казанлък за 2016 г. бе представен от Славена Бояджиева, директор на дирекция „Финанси и бюджет“. В публичното представяне участваха заместник-кметовете Михаил Михайлов и Даниела Коева, служители от общинската администрация, общински съветници, директори на общински институции и звена, журналисти, кметове на населени места, граждани. Обсъждането води секретарят на Община Казанлък Ваня Иванова.

През отчетената финансова 2016-та година Казанлък се добива с няколко значими нови обекта, сред които най-запомнящият се е новият Музей на розата в парк Розариум. Той струва почти един милион лева, в огромната си част - отпуснати от държавата. 968 хил. 300 лв. са инвестициите, вложени в него. През 2016-та стартира със самостоятелен бюджет и още един музей в Казанлък – Посетителски център „Музей на фотографията и съвременните визуални изкуства“, за който са разходвани почти 50 хиляди лева.

Отчетът за изпълнение на Инвестиционната програма

на Община Казанлък за 2016 г. бе представен от заместник-кмета по строителството Даниела Коева. Като значими и дълго чакани изпълнени през 2016-та година обекти, освен Музея на розата, тя посочи и изграждането на водопроводна и канализационна мрежа в кварталите „Кулата“ и „Крайречен“ в Казанлък, за което общинската администрация полага усилия вече четири години. Ремонтът и газификацията на стадион „Севтополис“ също са извършени през миналата 2016-та, подчерта още Коева. Тя се спира и на подобренията на енергийните параметри на обществени сгради, направено през 2016-та година, чрез приложени мерки за енергийна ефективност, подмяна на горивна база и газификация на три детски градини и две детски ясли, както и внедряване на мерки за енергийна ефективност на трети училища на територията на общината. Подменена е дограмата и на ученически лагер „Паниците“.

Асфалтирани улици за над 2 милиона отчита Общината

Свършеното е повече от планираното с около 700 хил. лв. повече за инвестиции в нови и ремонт на съществуващи улици. Едновременно с това са оформени алеи и междублокови пространства, паркове, зони за отдих, паркинги в центъра на града.

Първоначалният план на бюджетната рамка през 2016-та е в размер на 42 млн. 865 127 лв., а отчетът към края на 2016 г. възлиза на 44 млн. 231 хил. 487 лв., с близо 6

млн. лв. повече в сравнение с предходната 2015-та.

Държавата дава повече пари на Казанлък спрямо първоначално предвидените с близо 3 млн. лв. - общо държавните средства, усвоени в Казанлък през миналата година, са 29 млн. 971 хил. 534 лв. Правителството през 2016-та отпуска допълнително средства за улици и за изграждане на Музей на розата.

Местните данъци се преизпълняват

Увеличението на данъчните приходи през 2016 г. спрямо 2015 г. е с над половин милион лева. С най-голям относителен дял е събиремостта на данък МПС и данъка върху недвижими имоти. Данъчните приходи са изпълнени на 130 %. При план от 3 млн. 613 хил. лв. са отчетени 4 млн. 743 хил. 163 лв.

Най-много постъпления идват отново от данък „Недвижими имоти“, където е налице и преизпълнение, постъпили са 1 млн. 622 хил. лв., при планирани милион и половина лева. Голямо е преизпълнението на приходите от данък МПС – 2 млн. 270 хил. 311 лв., с около 800 хил. лв. повече от предвиденото. От туристически данък идват едва 32 хил. лв., но и те са повече от очакваното.

Недъжните приходи не се изпълняват докрай. Там изпълнението е 93%, но приходите от общинска собственост надхвърлят очакванията с близо 400 хил. лв. - отчетът показва по този параграф 1 млн. 677 хил. 421 лв. Със сто хиляди лева над плана са постъпили приходи от продажба на общински услуги – общо 838 хил. 825 лв. Растат и приходите от

наеми – общо 518 хил. 076 лв. 190 хил. 801 лв. само от наеми на земя за дошли в Бюджет 2016 на Община Казанлък, което е 6 пъти над планираното. От такси Общината е събрала 4 млн. 647 хил. 122 лв. Социалните платени услуги са внесли в бюджета 196 хил. 457 лв. Малко над 300 хил. лв. са приходите от пазари, улици сергии и тържища. Приходите от продажби на земя, сгради и нематериални активи са по-малко от уточнения план с над 800 хил. лв. и възлизат за 3 млн. 572 хил. 447 лв.

Общо към общинския си бюджет казанлъчани са внесли през 2016-та година 15 млн. 780 хил. 164 лв., което, по традиция, е по-малко от парите, които се отпускат от Държавния бюджет за града – близо 30 млн. лв. за миналата година. Разходите за дейностите, които държавата делегира на Общината, са малко над 25 млн. лв.

Образованието „гълта“ над 17 милиона

Образованието в Казанлък струва на Общината малко над 17 млн. лв. за 2016-та година, показва отчетът. Това е най-голямото по традиция разходно перо в местния бюджет. Разходите за култура се разпределят основно между шест културни института, други дейности по културата и Културен календар. Най-значим от тях е бюджетът на общинския театър. Планиран на 325 хил. 672 лв., той расте до отчетените 383 хил. 369 лв. Малко над 90 хиляди лева отиват през 2016-та в Художествена галерия – Казанлък, 255 хил. лв. струва на

бюджета Общинската библиотека „Искра“, почти 50 хиляди – Музеят на фотографията, малко над 67 хиляди – Музеят на Чудомир. Културният календар от празнични събития е похарчил 270 хил. 631 лв., при планирани 188 хиляди. Има голяма икономия от перото „Други дейности по Културата“, където вместо планираните 890 хил. 805 лв. са изразходвани едва 288 хил. 630 лв. Икономия от над 40 хил. лв. отчитат и обредните зали – с разходи от 97 хил. 265 лв.

Икономия има и при спорта. Там са разходвани малко над 491 хил. лв., при план от над 638 хиляди. С 46 хиляди лева по-малко от плана е разпределяната субсидия за спортните клубове – общо 134 хил. 500 лв. Календарът Младежки дейности е похарчил почти три пъти по-малко от предвидените 30 хиляди лева. За туризъм са разходвани 50 хиляди лева, за транспорт, включително поддръжката на личните платна – маркировка и др. подобни – близо 566 хил. лв. Увеличени са разходите за осветление на улици и площади – общо отчетени на 868 хил. 713 лв. Социалното общинско подпомагане и грижи струва на Бюджет 2016-та 654 хил. 776 лв., чистотата – почти 2 млн. 250 хил. лв., детските градини и ОДЗ – почти милион и 690 хил. лв. Реализирани са икономии от издръжката на Детската кухня, където са отчетени разходи за 757 хил. 500 лв.

Отчетът за изпълнението на общинския Бюджет 2016 бе представен публично без изказвания и възражения от страна на гражданството.

Диана Рамналиева

Продължава от стр. 1

АНСАМБЪЛ „АРСЕНАЛ“ НА ТУРНЕ...

Заедно с ансамбъла на „Арсенал“ за Япония за първи път пътува и тазгодишната царица Роза 2017 година - Цветелина Илиева. Тя ще има изключително отговорна роля по време на българския фестивал в Мунаката: да открива и закрива 8-те фестивални вечери и да приветства гостите на фестивала там.

Специални юбилейни магнити, посветени на 70-тата годишнина на ансамбъл „Арсенал“, както и други български сувенири, отнасят арсеналските танцьори за своите приятели в Япония.

Участието на арсеналския ансамбъл в Япония се поема финансово, както от фирма „Саникс“, така и от асоциациите „Казанлък-Япония“ и „Фукуяма- България“.

Паралелно с гастрол, продължава и подготовката за останалите два от поредицата 4 юбилейни концерта на ансамбъла, посветени на важната му годишнина. На 7-ми и на 21-ви октомври в голямата зала на ДК „Арсенал“ ще са последните два концерта. Всички гости на концертите също ще получат юбилейни сувенири-магнити.

Организаторите на концертите подготвят и специални благодарствени грамоти за най-дългогодишните танцьори.

Деляна Василева

Продължава от стр. 1

...ЗА БЪЛГАРСКИЯ ВПК

Право да изнасят имат фирмите, получили лиценз от Междуведомствения съвет по отбранителна индустрия и сигурност на доставките към Министерския съвет, ръководен от министъра на отбраната. При това те трябва да имат сертификат за краен получател от съответната страна - купувач, гласящ правилата. В двете структури влизат експерти от МИ и МО и от службите.

По силата на европейските регламенти комисията е длъжна да публикува годишни доклади, посочващи стойността на износа, реализиран към всяка една държава, както и категорията на изнесените продукти, свързани с отбраната, без да дава информация за конкретните фирми и сделки.

„Трибуна Арсенал“, по публикация в Епицентър. БГ

ЗА ВАС, АРСЕНАЛЦИ!

Баба, дядо и внуци

Уважаеми читатели на вестник „Трибуна Арсенал“.

Каним ви щедро да подкрепите новата ни рубрика, чиято идея е да покаже как красивите и работливи арсеналци създават и се

с внуци и още куп симпатични хора, които решите.

Всички изпратени снимки ще намерят прекрасно място във всеки следващ брой на вестник „Трибуна Арсенал“, като в навечерието на Коледно-новогодишните празници снимките с дядо, баба и внуци /и куче/ ще са част от празничното настроение в „Арсенал“.

Те ще бъдат подредени в специална изложба, а за смелостта и очарованието си всички внучета на баби и дядовци от „Арсенал“ ще получат коледни изненади.

Понеже „Трибуна Арсенал“ е издание либерално по същност и рождение, то няма възрастово ограничение ни на внучета, ни на баби и дядовци /със или без кучета:)))/, щракнати на фото.

Героите от снимките могат да са на 1 или на 101 години /дай Боже всекиму!/ и дори пухкави бебета.

Единственото важно условие е снимката да греє от радост и щастие.

Очакваме вашите фотографии, уважаеми арсеналски баби и дядовци с вашите внучета, на адрес:

tribuna-arsenal@arsenal-bg.com

Снимките трябва да са придружени с кратка информация за героите от тях: име, месторабота, име и години на внучето.

Останалите подробности са по ваше желание.

За повече информация можете да се обръщате и на **Моб.: 0882 98 70 13**

Благодарим предварително за споделената радост!

„Трибуна Арсенал“

СРЕЩА НА ВЕТЕРАНИТЕ

Инициативен комитет при **Завод 1 – „Арсенал“ АД** най-сърдечно и с удоволствие кани на поредна среща-тържество ветераните-оръжейници, работили във фирмата.

Срещата ще се проведе на **16-ти септември от 12 часа** в ресторант „Капитал“ в Казанлък.

Желаещите да се включат в тържествения обяд е необходимо да заплатят сумата от 17 лева.

За връзка:

Атанас Касабов- председател СК на КНСБ в Завод 1 - GSM: 0884 599067;

Веселина Демирева – GSM: 0887 63 90 96

Председател на Инициативния комитет
инж. Динко Кюмюрев, директор на Завод 1

Очакваме ви!

АРСЕНАЛСКИ ЖЕСТОВЕ

Два жеста в помощ на различни каузи направи в началото на септември „Арсенал“ АД.

Дружеството пое изцяло разносните по пътуването и участието на ДЮФТС „Арсенал“ с ръководител Ваня Минчева в Международния фестивал на изкуствата, музиката и танците „Броеница“, който се провежда на брега на Адриатическо море, в град Улцин, Черна гора.

Фестивалът бе до 3-ти септември. Той няма конкурсен характер. Целта на проявата е да предостави възможност на деца, юноши и възрастни да демонстрират своите таланти пред широка публика. Да развият и популяризират музикалното и танцовото изкуство, както и да даде възможност за сътрудничество между ръководителите на съставите и обмяна на добри практики и организиране на съвместни дейности за социализиране и сприятеляване на изпълнителите.

Градът домакин Улцин се слави като един от най-добрите запазените пиратски градове на Далматинското крайбрежие и родно място на Дулсинея Далтобосо, дамата на сърцето на Дон Кихот.

Улцин е разположен на южния бряг на Черна гора, на самата граница с Албания. Улцинската Ривиера е била сравнявана с Ница и Сочи. Градът разполага с най-дългата пясъчна плажна ивица на Черна гора. Впечатляващи са архитектурата в източен стил, както и Улцинският замък, който предлага красив изглед към брега.

Подробности за представянето на арсеналци на фестивала очаквайте в следващия брой на изданието.

Също благодарение на „Арсенал“ АД зимата ще е топла за малчуганите от филиала на детска градина „Буратино“, който се намира в село Горно Черковище. Със средства на фирмата са закупени нужното количество дърва за огрев за осигуряване на отоплението в забавачницата през зимата.

„Трибуна Арсенал“

радват на още по-красиво, светло и многообещаващо потомство.

Новата си рубрика условно кръстиме „Дядо, баба и внуци“.

Не само защото социалните мрежи в този период на годината преливат от щастливи снимки, на още по-щастливи баби и дядовци с техните внучета, в комплект или отделно, а защото няма по-голяма радост и по-мил спомен от това да се фотографираш с твоего очарователно и винаги по-добро продължение.

Неслучаен факт е, че прощъпулникът ни е именно с внучета на арсеналци, верни на максимата, че в Казанлък всичко започва от „Арсенал“, че „Арсенал“ е Казанлък и че няма станал велик човек, или пророк /но не в собствения си град/, който да няма арсеналско минало.

За целта ще се радваме, ако ни подкрепите и изпращате ваши снимки, с вашите внучета, като на тях може и да има и куче, или дядо, без баба и куче, но непременно

ВАЖНО ЗА РОЖДЕНИЦИТЕ ПРЕЗ СЕПТЕМВРИ!

Във връзка с поредния официален празник през септември, в който ще се отбележи

Денят на независимостта на България, от ръководството на Столово обслужване на „Арсенал“ АД уведомяват работещите във фирмата, които имат рождени дни на 21, 22 и 23 септември, че тортиите-подарък от ръководството на фирмата ще могат да ги получат на 21 септември - четвъртък.

Това е последният работен ден преди празника - 22-ри септември, петък, който е и почивен ден.

Родените в неделя, 24 септември, ще получат тортиите си на следващия ден-понеделник, 25 – ти септември.

Хубави празници!

БИВША ЛЕКОАТЛЕТКА ОРГАНИЗИРА СПОРТА В „АРСЕНАЛ“

Висока, стройна, с медно-червена коса, с напета стъпка и уверен глас. Познавам я отдалеч, макар никога преди това да не сме се виждали. Елена Замбакова. Арсеналка по рождение, днес организатор-производство в Завод 1, бивша бегачка на средни разстояния с регионални и национални титли, възпитаничка на уважавания треньор и Почетен гражданин на Казанлък Петър Рахманлиев.

Адамова – също дългогодишен арсеналски кадър. „Ние бяхме един много сплотен колектив, а и по мое време – 70-те и 80-те години на XX век, леката атлетика бе на пиедестал в Казанлък“, спомня си днес отговорникът за арсеналския спорт. Никога няма да забрави думите на Петър Рахманлиев – на леката атлетика само името ѝ е леко, всичко останало е трудно и изисква много усилия, упоритост,

нейните начинания, нещо я въвежда в тънкостите на спортната дейност и я развива като организатор. За да се постигнат още по-добри резултати в работническите състезания, се избират спортни организатори на всеки завод. Елена става отговорник на Завод 1 и нейните отбори по лека атлетика, плуване, зимни дисциплини са първи в междузаводските състезания. Благодарение на неуморната работа на Малчо Иванов, удостоен със званието „Заслужил деятел на физкултурата и спорта в България“, и с подкрепата на тогавашния главен счетоводител и председател на основания Спортен клуб „Торпедо“ – Иван Кърпачев, отборите на „Арсенал“ винаги печелят първите места в работническите спартакиади, неизменно са национални първенци в републиканското състезание „Здрави, силни, работоспособни“.

След първото майчинство Елена започва работа в Завод 14 в Шейново като отговорник за спорта. Енергията и спортният ѝ хъс и тук си казват думата – бързо организира колегите си. Прави първата зала по аеробика, сформира първия женски отбор по футбол. На 1 април 1983 година, по случай

радост в отборите. Не поназад са Завод 5, завод 1, Завод 0, Завод 2. „Не се дават едни на други, вълнуват се,

Владимир Чучумишев. След това става представител на Завод 14 във фирмата на територията на Казанлък и досега работи като организатор-производство в Завод 1. Не престава да се развива професионално – през 2016 година завършва успешно втория курс за квалификация към Технически университет в Пловдив, организиран от дружеството. Ако събере всички свои арсеналски години – скоро ще станат 41. И нейните родители са били работници в „Арсенал“ и тук са се пенсионирали, и съпругът ѝ Стефан е арсеналски кадър.

Тази година за първи път Елена е натоварена с отговорната задача да организира и проведе традиционния и мащабен фирмен турнир по случай празника на „Арсенал“, с активната помощ и подкрепа на СК на КНСБ, на Димка Странджева – волейбол, Станислав Пехливанов – футбол, Ганчо Стойчев – спортна стрелба. Турнирът включва надпревара в няколко дисциплини – футбол, волейбол, спортна стрелба, лекоатлетическа щафета, както и изключително емоционална игра на народна топка и специалното състезание по игдата на из-

нахсват се, спорят, борят се за първото място. Истински спортисти.“, казва Елена, която съдийства на някои от състезанията. Самият фирмен турнир е под егидата на Синдикалната организация на КНСБ в „Арсенал“ АД, която осигурява спортните принадлежности, екипите на участниците и наградния фонд. За неговата организация за слага има председател на синдикалната организация на КНСБ в „Арсенал“ АД, която осигурява спортните принадлежности, екипите на участниците и наградния фонд. За неговата организация за слага има председател на синдикалната организация на КНСБ в „Арсенал“ АД, която осигурява спортните принадлежности, екипите на участниците и наградния фонд. За неговата организация за слага има председател на синдикалната организация на КНСБ в „Арсенал“ АД, която осигурява спортните принадлежности, екипите на участниците и наградния фонд.

По нейния път върви дъщеря ѝ Радислава Манева, която е завършила Великотърновския университет, а в Казанлък е тренирала при Радостина Иванова. Радислава е двукратна балканска шампионка по спортно катерене, продължава да се занимава със спорт, в момента обучава деца по спортно катерене. Синът Емануил е електронен инженер, работи във фирма в Казанлък. Елена се радва на един прекрасен внук.

Събирайки семейното си щастие с професионалната удовлетвореност и спортния хъс, който кипи в кръвта ѝ, Елена Замбакова няма как да не е един успял човек, постигнал хармонията и целите в живота си. Бивша лекоатлетка и настояща арсеналка.

Юлия Младенова

От началото на годината Елена Замбакова отговаря за спорта в „Арсенал“. Избрана е за председател на Комисията за младежта и спорта към КНСБ в дружеството. „Звучи доста велико, – споделя Елена, малко приетено от гръмкото название на комисията, – но пък изисква много работа, координиране между заводите и отлична организация“.

Елена Замбакова е казанлъчанка. Докато учи в някогашното училище „Никола Ланков“, днес „Чудомир“, спортува активно. Нейната страст е леката атлетика, а бягането на средни разстояния е любимата ѝ дисциплина. Защото тук има едно невероятно съчетание от висок адреналин в кръвта с хладен ум и добре пресметната стратегия. Изисква се скорост и издръжливост – качества, които ежедневно качават тялото и духа. Състезава се за „Розова долина“ и има огромния шанс да тренира при Петър Рахманлиев. По време на едно национално първенство по хвърляния казанлъшкият треньор прави облог с национален селекционер на бегачки, че и той ще подготви състезателки по бягане. И така се започва. Елена се подготвя за състезания редом с изявените казанлъшки спортистки Лютяна Моллова, Цветанка Христова, Светла Миткова, Радостина Иванова, със Стоянка

воля, издръжливост. Годиши наред Елена е окръжен шампион по лека атлетика, завоюва престижни места в национални първенства.

Момичето постъпва на работа в завода, тогава МК „Фридрих Ангелс“, през есента на 1976 година. Започва като фрезистка в завод

След първото майчинство Елена започва работа в Завод 14 в Шейново като отговорник за спорта. Енергията и спортният ѝ хъс и тук си казват думата – бързо организира колегите си. Прави първата зала по аеробика, сформира първия женски отбор по футбол. На 1 април 1983 година, по случай

Нова автоматизирана поливна система е играна на стадион „Арсенал“. Заедно с нея за предстоящия фирмен празник спортното съоръжение ще бъде ремонтирано и обновенно. Средствата за реконструкцията се осигуряват от „Арсенал“ АД. Фирменият стадион е първият градски стадион в Казанлък.

1/130, после в 1/220 като контрола. Закалена от спорта, заредена с енергия, амбиции и оптимизъм, веднага привлича вниманието на заводския спортен отговорник Малчо Иванов. Нивото на спорта в предприятието било изключително високо, а Малчо веднага вижда заряда у Елена, подкрепя я в

Деня на хумора, тя организира първия двубой между два женски отбора по най-популярната игра в света. „Беше по-скоро на шега, забавлявахме се, бяхме много сплотени и се разбирахме чудесно“, спомня си Елена Замбакова за онези прекрасни, млади и безгрижни години. С възхищение го-

пълнителния директор на дружеството Николай Ибушев – теглене на въже, където емоциите извират от душата и стигат своя връх. Общо 29 отбора от отделните заводи вече се състезават в различните дисциплини. Подем в спортната дейност бележи Завод 3, където много млади хора се включват с

НАЙ-СЕТНЕ КОЛЕЖЪТ ТРЪГВА

Правителството прие постановление за откриване на Технически колеж – Казанлък, в структурата на Техническия университет – София. Откриването на основното звено е по предложение на ръководството на висшето училище и въз основа на проект, положително оценен от Националната агенция за оценяване и акредитация, събщи пресслужбата на правителството.

В Техническия колеж в Казанлък ще се обучават студенти по специалности от професионално направление „Машинно инженерство“ за придобиване на висше образование на степен „професионален бакалавър“. Капацитетът на учебното заведение е 230 студенти и е съобразен с институционалния капацитет на Техническия университет – София.

В колежа ще се обучават кадри за нуждите на редица предприятия в Казанлък и региона в областта на металообработването, производството на елементи за хидравлични съоръжения, както и за индустрията, свързана с военнопромишленото производство. Наличието на структура на висше училище в града ще допринесе за подобряване на достъпа до висше образование, създаване на устойчива връзка между висшето училище и пазара на труда за постигане на съответствие между търсене и предлагане на специалисти с висше образование.

На 28 септември официално ще бъде открита и първата Академична година за арсеналските студенти-стипендианти, които ще се обучават в първи курс в три различни специалности във филиала в Пловдив на Техническия университет в София.

След края на обучението си те ще получават дипломи за инженери и ще продължат своята работа в „Арсенал“ – Казанлък, на база подписани договори с ръководството.

49 са тазгодишните първи арсеналски студенти по студентската програма на дружеството. Всички те през юли положиха и приемни изпити.

„Трибуна Арсенал“

Иди и виж

Художествена галерия – Казанлък

До 22-ри октомври – Изложба с творби на Иван Милев – „Посоки“. Живопис, акварел, рисунка. Юбилейна изложба на големия казанлъшки творец.

* * * * *

Музей на фотографията и съвременните визуални изкуства – Казанлък

„Скални послания от древността“ – Изложба – фотоси на бившия зам.-кмет на Казанлък Костадин Димов. Авторът показва забележителни фотоси, направени на непознати за широката публика места у нас, както и в съседни страни.

* * * * *

Библиотека „Искра“ – Казанлък

От 1-ви до 30-ти септември във фойето на библиотеката – Изложба „Начало на европейската музикална култура в Казанлък“.

* * * * *

Парк „Розариум“ – Казанлък – до края на септември

„ЮНЕСКО и археологията в България“. Това е мотото на изложбата на открито в парк „Розариум“ в Казанлък, която разказва и показва археологическите обекти от културно-историческото наследство на България, които са част от списъка на ЮНЕСКО за световното културно богатство.

Експонирани са фотоси, както на първия обект в ЮНЕСКО от България – Казанлъшката тракийска гробница, така и на стария Несебър, неолитните жилища в Стара Загора, църквата в Иваново, стария Пловдив и други.

Организатори на експозицията, открита в първия ден от 13-я Световен фестивал по тракология, домакинстван от Казанлък, са ЮНЕСКО за България, СУ, Министерството на културата, БАН.

„Трибуна Арсенал“

В час

Драстично по-малко ще са първокласниците през тази година в община Казанлък – 582-ма, в сравнение с тези от преди две, когато са били 725 деца. Тазгодишните първокласници са по-малко дори от набора през миналата година, когато на 15 септември на училище са тръгнали 658 деца.

Тенденцията към намаляване на първолаците е повече от очевидна и това принуди държавата, в лицето на Министерския съвет и Министерството на образованието, да предприеме поредица от мерки с цел обхващане на всички деца в училищна възраст в училище.

През миналия месец стана ясно, че само в област Стара Загора необхванати от училище са близо 3 хиляди деца.

На територията на община Казанлък има 22 общински и 5 държавни училища. Общият брой на учениците в тях се движи между 7200 и 7500. 2200-2300 деца посещават 13-те детски градини в общината, и 6-годишните, са около 1000.

от които в предучилищна възраст – 5-

МОТИВИРАЙТЕ

своите служители, клиенти и партньори

Идънред България | www.edenred.bg
Edenred | Тел: +359 2 974 0220 | bulgaria@edenred.com

... И се взеха ...

И снаха влезе в къщата му. При това – не на кого да е, а на най-отзивчивия и разговорлив представител на Експертите, виден спец по въпросите на дуалното обучение и неуморен местен парламентарист, за

когото каузата наука и просвета за младите са нещо, заради което и на другия край на света може да отиде.

Че човек, както и да живее, един ден вдига сватба, написано, но доказано и претовърдено милиони пъти в живота правило, затвърди и запаленият тенисист от „Арсенал“ инженер Владимир Чучумишев, заедно с прекрасната си съпруга Светлана.

Двамата имаха очарователен повод да съберат на много маси приятели и близки за най-щастливото събитие в своя общ живот – сватбата на първородния им син Дани. Многообещаваща надежда в сферата на химичните технологии. С неговата чаровна избраница по сърце Таня.

Сватбеното тържество бе на изключително изискано място в Пловдив. Кумовете – прекрасни в младостта си, а веселбата – без аналог по стомени, сърдечие, наздравници и ... танци.

Щастливите родители сияеха до младоженците, искрено радващи се на уважил ги верни приятели.

На такова щастие се казва само: Амин!
Здраве и любов да пълнят дома на новото семейство, куп деца да вдигат ведра врява в къщата им.

Да илядят в любов!

На всички останали – честито!

СВЕТЪТ Е ПЪЛЕН С МУЗИКА

Това твърди един от най-харизматичните българи - „Кавалджията на планетата“ Теодосий Спасов

Той създава музика, която светът харесва. И има невероятно излъчване. Харизма. Дори и за лаика музиката, която струи изпод пръстите му, е мост - между Тук и Там. Небето и Земята. Божественото и Земното.

Винаги ме е поразявал начинът, по който музиката му грабва хората, независимо от възрастта. Стеле се на таласи някакъв вид друга енергия, която носи друг вид блясък и други отражения в очите на хората.

Такива като него не се раждат всеки ден. Нищо на всяко място. Той е избран за ТУК. Затова и имиграцията му е стигнала на 50 километра преди Калотина. Оттам нататък може да е навсякъде, но за кратко. Тук са корените на кавала му, гробовете на близките му, тук е магията на неговата музика.

Която остави до късно под звездите в парк „Тюлбето“ и казанлъчани, дошли да чуят него и бенда му в една от вечерите на Третото издание на тазгодишния Джаз фестивал в Казанлък. Музикална магия, случила се с особеното чародейство и упорство на Надя Тончева и с подкрепата на Община Казанлък и фирми, подали ръка на джаза.

За него:
Знае се много и малко. Не е от бързивите. Приглушен, дълбок човек. Роден е през март - в Исперих, но отрасъл на село.

На онази прекрасна възраст е, 56, когато знаеш и можеш много. И си видял много. И искаш още повече да видиш. И си смирен - по достолепен начин, заради видяното и опита. Достолепие, което ти дава сила за нови хоризонти.

Кръстен е на баба си Тодора. А името Теодосий /даден от Бога/ избрали родителите му.

И така всъщност го орисали.
Женен е за невероятна магнетична жена - актрисата Бойка Велкова. В любов ѝ е посветил цяла пиеса - „Божура“. Имат пораснал син.

Възпитаник е на Музикалната академия в Пловдив, където има и докторска степен.

Умее да ражда невероятни музикални идеи, да смесва в омагьосващ коктейл народна музика, джаз, класика. Дори да свири на паразет.

Обиколил е Америка и Мексико с шоуто „Ривър денс“ на „Лорд ъф дъ денс“. И голяма част от света.

Има над 30 издадени албума.

Свирил е с музикални колоси като Трилок Гурту, Дейв Лийбман, Глен Мур, Мино Синелу, Били Кобъм, Казуми Ватанабе и много други. Негови партньори през годините са били и Йълдъз Ибрахимова, Иво Папазов-Ибряма, Петър Ралчев, „Акустична версия“, Милчо Левиев, Симеон Щерев...

Вярва в ангелите, които бдят над нас и ни пазят. Знае това от опит.

През 2015 година Организацията на обединените нации за образование, наука и култура - ЮНЕСКО, го наградя със званието „Артист на мира“. Носител е на множество награди и отличия в страната и чужбина, сред които „Златен век“ - най-високото отличие на Министерството на културата. Теодосий Спасов е и носител на наградата „Грами“, заедно с „Мистерията на българските гласове“.

Теодосий, откога е тази любов към кавала?

- От деветгодишен. Тогава започнах да свири на село.

Има ли друг кавалджия в рода ви?

- Не. Запалих се в читалището на село Верица, Силистренско.

А кой е първият ви кавал, кой го направи?

- От читалището беше. Не беше мой.

Казват, че на кавал могат да свирият и дяволът, и Господ.

- Сигурно.

На вашия кавал кой свири?

- Може би Господ, с малко дяволия.

Къде е магията, как успявате да „пречупите“ публиката, младите хора - така, че да потънат в музиката ви?

- Не знам. Роден съм в такова време. Това, което

правя, е за моите съвременници. Те са тези, които ме подкрепят и са ме нарочили да ме слушат. Сигурно затова. А и защото правя това, което ми харесва. Не знам къде е магията точно.

Хората, които умеят да свирият на кавал, не са случайни. Има Божия закъска в тях. Имат нишка от Високото. Някой казвал ли ви е, че имате подобна харизма?

- Всеки музикант е така устроен. Музиката е най-трудоемката професия. Започва от ранни детски години и върви до края на дните ни. А, ако сме ѝ верни, то тя се отплаща. Всеки музикант е погалан от Господ. Самото занимание с музика е божествено изкуство.

В какво състояние създавате вашата музика?

- В най-различни състояния. Някой път по поръчка, друг път - защото съм вдъхновен. Било, защото съм видял нещо хубово, прочел

съм нещо, разхождайки се или ставайки от сън... Вдъхновен. По всякакъв начин. Важното е да пристига.

Как пристига при вас музиката? Чела съм, че сте чували гласът Божий...

- Да, веднъж само ми се случи това. Преди години.

...болезнено да живеете?

- ... Да.

Това ли беше мечтата ви или тя сама ви намери?

- Мечтите... Не можем да ги мечтаем в истинския им вид. Обикновено ни се случват разни неща и после ги

впителността“.

А какъв е Теодосий Спасов отвъд кавала? Отвъд този проводник между небето и земята?

- Трябва да питате тези, които ме познават добре от страни. Иначе, аз съм доста вглъбен в себе си и се занимавам със собственото си усъвършенстване.

Чела съм, че не харесвате определението, дадено ви от музиканта Милчо Левиев - „Кавалджията на планетата“. Защо?

- Никога не съм твърдял, че не ми харесва, просто съм отговорил да питат Милчо Левиев защо така ме е нарекъл. Аз лично възприемам това определение като емоционално решение от страна на нашия голям музикант и мой приятел Милчо Левиев.

Пак питам: какъв щеше да бъде Теодосий Спасов без кавала?

- Навярно стоматолог. Или може би математик.

Какъв талант бихте искали да притежавате отвъд взаимната ви любов с кавала?

- Ако съвършенството на духа е талант, бих искал да го притежавам.

А с какво биха могли да Ви съблазнят?

- Може би с един хубав тиквеник.

А кое ви прави щастлив?

- Хармонията. Във всичко. Кръстът. Равновесието. Усещането, че си пълноценен човек, че обичаш, че изпитваш любов.

И сега накъде?

- Имаме интересен събор в Момчиловци на 8-ми септември. После голям концерт в Пловдив. Имаме гостувания с моето трио в Румъния, наредени са...

Изневиделица. И аз ценя най-много именно този начин на създаване на музика. Първо идва под формата на ритъм, мелодия или образи - абстрактни, а след това вече се поставя и в определена форма.

А какъв щеше да бъде Теодосий Спасов без кавала?

- Искам да благодаря на

включваме в списъка на мечтите.

А защо не имигрирахте? Щяхте навярно да имате невероятна кариера навън, да спечелите много пари? Били сте много пъти в чужбина.

- Аз избрах София за имиграция. Други избрах да живеят зад Калотина. Аз избрах преди Калотина.

На концерт в Казанлък по време на джаз фестивала

моите родители, които ме тласнаха и омагьосаха да тръгна по този път. А, ако не беше кавалът, сигурно щеше да ми е болезнено да живея...

А може ли човек да имигрира с музиката?

- Музиката ни отнася извън действителността. Имам такъв един издаден албум с музика - „Бягство от дей-

Друга музика отвъд кавала?

- О, да. Имам. Светът е пълен с музика. Хубава музика.

Деляна Бобева

НЕНКО БАЛКАНСКИ

110 г. от рождението и 40 г. от смъртта на художника

Казанлък. София. Ненко Димитров Балкански е роден на 20.09.1907 г. в Казанлък. Учи при Чудомир в Казанлъкското ученическо дружество „Рисувач“. От 1925 г. учи в Художествената академия в София – специалност живопис при

„Автопортрет“, „Ранна пролет“, „Цвета“, „Есен“, „Жената с медальона“, „Рационализаторът К. Зафиров“, „Портрет на композитора Д. П. Иванов“, „Портрет на Велеска“ и много други. Изкуството му е дълбоко реалистично, без преходни увлечения,

на картината му „Работническо семейство“. А картината му „Домакиня“ е репродуцирана в годишен календар на „Аутбан-Ферлаг“, Берлин, през 1959 г. За нея германският критик Ханс Шулиц пише: „Картината „Домакиня“, с тихата и вгълбе-

хуватото време от своя живот. Имат двама снове – Димитър и Боян. Въпреки че приживе големият художник казал: „Един Балкански е достатъчен за българската живопис“, вникът им Ненко Балкански-младши днес е изявен художник и реставратор.

нала дълги години заключена, а една от картините – „Лилияна“, изчезнала безследно

Даренията. „Всички от моя род са безсребърници“ – казва внукът Ненко Балкански-младши. Дядо му бил щедър човек. Случвало се да се прибере вкъщи без пукнат лев, защото дал парите си на някого от студентите си, който нямал пари да си купи бои.

През 1957 г. Лилияна и Ненко Балкански подаряват на Историческия музей в Русе черепа на Стефан Караджа, който се пазел в дома им. През 1994 г. в родния дом на художника в Казанлък е открита изложба, особено интересна за хората, наблюдавали раждането на картините, включени в нея. Проф. д-р

Ат. Божков нарича експозицията „Дарението на Ненко Балкански“, защото: „Балкански не пожела да се възползва от малките възможности, които му даваха „пазарните оценки“ на тези картини. Той предпочете да се лиши от много удобства, но да се запази това, което му принадлежеше реално – терзаниято, чувството за чест и нормалното човешко общуване“.

Ненко Балкански умира на 19.09.1977 г. в София. До самия си край художникът продължавал упорито да работи, въпреки тежката болест. Рисувал предимно портрети.

Родната му къща в Казанлък е превърната в музей-експозиция, филиал на Художествената галерия в града. След смъртта на художника дарението, което прави през 1980 г. съпругата му на българската държава, на НХГ и фонд „13 века България“ – 1800 живописни платна, рисунки, ескизи, обхващащи цялото творчество на Н. Балкански, по мащаби и значимост трудно би могло да бъде сравнявано с друго подобно в новата ни културна история. Тя подарява и дома им на ул. „Латинка“, за да бъде превърнат в музей. През 1981 г., след като Община Казанлък е реставрирала родния дом на своя именит съгражданин, Лилияна Балканска дарява над 267 живописни творби и 1271 графики и рисунки на Художествената галерия в Казанлък. Част от тези творби са показани в експозицията в родния дом на проф. Балкански. През 1991 г. в дома-музей е създадена специална изложбена зала, в която са включени още 55 творби на художника, дарени от съпругата му.

Големите изложби-чествания – през 1988 г. и 2007 г. в Казанлък, Стара Загора и София, както и включването на негови творби в общи изложби, опровергават твърдението, че „Ненко Балкански е забравеният майстор на четката“. Изкуството веднъж са категорични: изключителното му изкуство – неповторимо единение между двата естетически свята – класическият и модерният, е онзи свят, в който и днес продължава другият живот на големия художник.

Мария Рашкова

Използвани са материали на: Димитър Остич, доц. д-р Искра Велчева, проф. д-р Марин Добрев, Антония Кюмюрджиева, проф. д-р Атанас Божков.

Проф. Ненко Балкански /1907 – 1977/ е забележителен български художник, роден в Казанлък. Професор. Народен художник. Доприносът е много за популяризирането на българската живопис по света.
Творческият му път продължава повече от 40 години. Създава автопортрети, портрети, пейзажи, натюрморти и композиции. Сред най-известните му творби са: „Семейство“, „Семейството на работника“, „III класа“, „Жената с медальона“, „Георги Димитров в затвора – 1918“, „Работническо семейство“, „Домакиня“. Издава графичния албум „Созопол“. Автор е на монографии за Дечко Узунов и Мара Георгиева. Участва в изложби у нас и в чуж-

бина: Венеция, Париж, Атина, Виена, Москва, Ленинград, Берлин, Букурещ, Прага, Индия, Турция и др.

Удостоен е с големи отличия: златен медал от конкурс в Париж, Лауреат на Димитровска награда, ордените „Червено знаме на труда“, „Кирил и Методий“ I степен и „Георги Димитров“, Герой на социалистическия труд, наградите за живопис в Кансор мер и „Владимир Димитров – Майстора“.

Лилияна, 1947

Лилияна Балканска била вечният безплатен модел на съпруга си. Тя е първият човек, на когото той показвал картините си и искал мнението й. „Ненко правеше портрети само на хора, които са му много близки и добре познава. Като ми почука да се кача в ателието, оставях веднага домакинската работа и трябваше за миг да се пренастрою. И си изградих свой начин на позирание – когато застанех пред статива, мислех за едни и същи неща – например, преподреждах къщата стая по стая и така запазвах едно и също изражение. А в това време той рецитираше стихове, слушаше музика, пееше любимите си шлагери, като песента на Орлин Горанов „Даже мен да ме няма на белия свят“... Цял ден гърмеше радиото“, спомане ли си покойната вече Лилияна.

Улица „Латинка“ 12. В тихите летни вечери на двора, под черешата, се събирали приятелите на художника – писателите, художниците, музиканти, дошли „на вино и стъргани моркови“. Споделели творческите си планове, разговаряли за ежедневието и бъдещето на България. Когато Любомир Пипков, например, композирал операта си „Момчил“, всяка сутрин ходел у Балкански и изсвирвал на пианото това, което бил написал предишната вечер. Той поканил художника да направи декорите на спектакъла му.

Във вечно отворения му дом влизали и излизали хора, дори тогава, когато той напрегнато рисувал. Влизали: с артистични бради и пазарски чанти, сутрин и в полунощ, поединично или групово. Едни се озовавали по комшийски направо в кухнята, други се провиквали от входа и седяли под черешата, а трети се промъквали в хола и се унасяли до първи петли. Онези, които се изкачвали в ателието, най-напред като приятели, а след това и като „модел“, олицетворявали трайния контакт на художника с живота. По спомените на проф. Атанас Божков, не всички били допускани до ателието, но вече сътвореното обсъждал с всички. Бил си създавал един свой възвишен „втори свят“, който поддържал и разширявал. Имал способността да проектира този свят върху реалната действителност, в която живеел. В съзнанието му двата свята могли да бъдат източник на радост само тогава, когато са в единство. Къщата на ул. „Латинка“ оста-

професорите Никола Маринов и Борис Митов. Завършва през 1930 г. и с голям успех прави първата си изложба – в родния Казанлък. Още тогава е смятан за напълно оформен и зрял живописец.

Между 1930 г. и 1940 г. участва в основаването на Дружеството на новите художници, години наред е секретар на дружество „Родно изкуство“. Негови вдъхновители и любими модели са обикновените хора. Големите програмни платна „Семейство“ и „Семейството на работника“ са сред най-хубавите му творби. От изложението в Париж през 1937 г. получава златен медал – за пейзажа „През прозорещ“, оценен като изключително постижение в живописата. За творбите му от този период проф. Никола Маврадинов пише: „Някаква особена песен на труда, някакъв химн на младото семейство, на хората, които влизат в живота, кръстени с труд, благословени с труд. Аз обичам тези картини, в които художникът разправя толкова убедително и просто своя живот“.

Франция, Италия, Германия. В периода 1939 – 1941 г. Ненко Балкански специализира в Париж и Рим, където е изпратен заедно с Иван Фунев и Илия Бешков, и в Мюнхен. Посещава много художествени галерии, музеи и ателиета и попива най-доброто от изкуството на големите майстори. Запазил се като последователен привърженик на реалистичния метод, с простота и лаконизъм композира великоленните си парижки натюрморти, сред които са „Натюрморт с лула и чайник“ и „Есенна принцеса“.

След завръщането си е учител, от 1947 г. – преподавател в Художествената академия (ВИИИ „Николай Павлович“), където завежда и катедрата по живопис. През 1950 г. е доцент, а от 1959 г. – професор по живопис.

Творецът Балкански. Изкустведите го определят като „художник на семплите неща“, като творец, който вижда красота и хармония в плодове, обикновените хора, природата; „Работническо семейство“, „Уморена жена“, „Домакиня“,

външна оригиналност и предпазена ефективност.

След 9-ти септември 1944 г. Балкански отразява новата действителност, но не променя художествените си концепции – разработва същите теми и сюжети, близки до сърцето му. Участва в художествени изложби в страната: Казанлък, Русе, Сливен, В. Търново, Разград, Хасково и др., а също и в чужбина – Германия, Чехия и др.

Работническо семейство, 1940

Ненко Балкански се изявява и като критик. Пише отзиви и рецензии за художествени изложби, за творчеството на български и чуждестранни живописци.

Домакиня, 1952

В представителната антология „Съвременната живопис в Европа“, издадена в Лондон през 1938 г., е включена репродукция

ност в домашното всекидневие, с благородството и простотата си, е нарисувана почти толкова понаятно, както това би сторил французинът Шарден два века по-рано“.

„Ненко Балкански е сложен и противоречив характер, – пише Димитър Остич. – Той носи в себе си чертите на юношеската любователност, извисила го до равнището на богато ерудирана личност. Общителен и словоохотлив, той лесно печели приятели, но не си е спечелвал врагове“. Марин Добрев, директор на ХГ – Стара Загора, обобщава: „Изкуството му влезе в културния живот на българина като очаквано и естествено проявление на народността дух. В него няма впечатляващ артистизъм, нито пък изключителни сюжети. То просто изразява мислите и чувствата на българина в образи“.

Години наред Балкански рисувал Созопол. Край кея, в казино или в механата, до него се нареждали рибари, с които той дълго разговарял. Днес много хора въздат в тези ведри пейзажи с маслени пастели скъпи мигове от своите преживявания.

Лилияна. „Достатъчно е да те разбере един човек – собствената ти жена“, обичал да казва Ненко Балкански пред приятелите си, сред които били поетът Димитър Методиев, писателят Ангел Каралийчев и Серафим Северняк и журналистът Веселин Иосифов, написали едни от най-откровените страници за художника. През 1949 г. той се жени за Лилияна Просеничкова, правнучка на баба Тонка и внучка на Никола Обретенов. Художникът я познавал от по-рано, бил приятел на родителите й и често им гостувал в Русе. По това време Лилияна му викала „бате Ненко“. След донос родителите й били убити през ноември 1944 г., починала и сестра й Милкана. „След кошмара, който преживявал, имах частие то да срещна Ненко Балкански“, казвала тя с признателност към съпруга си. Покрай неговата силна и завладяваща личност изживяла най-

За връзка с редакторите на „Трибуна Арсенал“:
Редакция: e-mail: tribuna.arsenal@gmail.com
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg
Диана Рамналиева: 0882 98 70 14, e-mail: diana_ramnalieva@abv.bg
Мария Рашкова: 0882 98 70 12; Първолета Петкова: 5 74 55